

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył D. B. (1) emeryturę od 1 kwietnia 2019 r. tj. od daty nabycia uprawnień do przeliczenia emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 130 263,73 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 383 119,07 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 250,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 050,25 zł $[(130\ 263,73 + 383\ 119,07) : 250,40]$; po waloryzacji od dnia 1 kwietnia 2019 r. wyniosła 2 334,97 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że kwota emerytury uległa zwiększeniu o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem waloryzacji, przez średnie dalsze trwania życia ustalone dla wieku wnioskodawcy w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 8 kwietnia 2019 r. $2\ 334,97\ \text{zł} + (11\ 492,12/207,40) = 2\ 390,38\ \text{zł}$.

/decyzja k.37 – 39 akt ZUS/

W dniu 5 lipca 2019 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie D. B. (1) od ww. decyzji.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 4 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni D. B. (1) urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 17 września 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał D. B. (1) emeryturę od 1 września 2008 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę oraz zawiesił jej wypłatę z uwagi na fakt kontynuowania zatrudnienia.

/decyzja k.34 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 października 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał D. B. (1) emeryturę oraz rozpoczął jej wypłatę, począwszy od 1 września 2008 r.

/decyzja k.41 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 13 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał D. B. (2) emeryturę od dnia 1 sierpnia 2013 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej. Do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 130 263,73 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 383 119,07 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 250,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 643,87 zł $[(130\ 263,73 + 383\ 119,07) - 101\ 099,46 : 250,80]$. Tak wyliczona emerytura została zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym w stosunku do już wypłacanego wnioskodawczyni świadczenia.

/decyzja k.22 – 23 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył D. B. (2) emeryturę od 1 sierpnia 2013 r. , z wypłatą od 1 kwietnia 2019 r. tj. od miesiąca , w którym zgłoszono skargę o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. Do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 130 263,73 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 383 119,07 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 250,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 046,98 zł $[(130\ 263,73 + 383\ 119,07) : 250,80]$, po waloryzacjach od 1 marca 2019 roku wynosi 2.196,10 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że emerytura ustalona niniejszą decyzją uległa zawieszeniu z uwagi na fakt , iż emerytura przyznana decyzją z dnia 17 września 2008 r. okazała się świadczeniem korzystniejszym. Niniejszą decyzją uchylono decyzję z dnia 13 lutego 2015 r. w zakresie sposobu obliczenia emerytury.

/decyzja k.31 – 32 odwrót plik II akt ZUS/

W decyzji tej znalazła się pomyłka dotycząca kwoty emerytury po waloryzacjach. Winna

ona wynosić 2.331,54 zł. Została ona sprostowana postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 roku

/postanowienie k.48 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył D. B. (1) emeryturę od 1 kwietnia 2019 r. tj. od daty nabycia uprawnień do przeliczenia emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 130 263,73 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 383 119,07 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 250,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 050,25 zł $[(130\ 263,73 + 383\ 119,07) : 250,40]$; po waloryzacji od dnia 1 kwietnia 2019 r. wyniosła 2 334,97 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że kwota emerytury uległa zwiększeniu o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury , z uwzględnieniem waloryzacji , przez średnie dalsze trwania życia ustalone dla wieku wnioskodawcy w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 8 kwietnia 2019 r. $2\ 334,97\ zł + (11\ 492,12/207,40) = 2\ 390,38\ zł$.

/decyzja k.37 – 39 plik I akt ZUS/

W celu obliczenia emerytury wnioskodawczyni od dnia 1 sierpnia 2013 r. konieczne jest uwzględnienie: kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 383 119,07 zł, kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 130 263,73 zł, średniego dalszego trwania życia tj. 250,80 miesięcy. Prawidłowa wartość emerytury (w najkorzystniejszym wariantcie) jaka powinna zostać wypłacona D. B. (1) od dnia 1 sierpnia 2013 r. powinna wynosić 2 046,98 zł brutto. Wysokość emerytury należnej D. B. (1) od dnia 1 lutego 2015 r. powinna wynieść 2 120,12 zł (z uwzględnieniem kwoty składek zaewidencjonowanych i zwaloryzowanych na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do emerytury tj. 9 616,44 zł oraz średniego dalszego trwania życia tj. 238,10 miesięcy). Wysokość emerytury należnej D. B. (1) od dnia 1 lutego 2016 r. powinna wynieść 2 180,87 zł (z uwzględnieniem kwoty składek zaewidencjonowanych i zwaloryzowanych na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do emerytury tj. 5 794,26 zł oraz średniego dalszego trwania życia tj. 234,10 miesięcy). Wysokość emerytury należnej D. B. (1) od dnia 1 kwietnia 2019 r. powinna wynieść 2 386,96 zł (z uwzględnieniem kwoty składek zaewidencjonowanych i zwaloryzowanych na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do emerytury tj. 11 492,11 zł oraz średniego dalszego trwania życia tj. 207,40 miesięcy). Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. , sygn. akt P 20/16 podstawa obliczenia emerytury nie powinna być zwiększona o kwotę zasądzoną wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego , a jedynie przeliczona bez uwzględnienia tej kwoty. Tym samym kwota ta nie podlega waloryzacji. Nowe przepisy przewidują ponowne ustalenie wysokości emerytury z pominięciem przepisu art.25 ust.1 b ustawy emerytalnej. Jeżeli zatem ubezpieczony miał prawo do emerytury powszechnej , a podstawa obliczenia tej emerytury była pomniejszona o kwoty pobranych emerytur wcześniejszych , to wysokość tego świadczenia powinna być przeliczona bez takiego pomniejszenia.

/opinia k. 53 – 73 odwrót , opinia uzupełniająca k.123 – 129 , k.151 – 154 odwrót biegłego sądowego ds. ekonomii , finansów i rachunkowości (...)/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów , jak i opinii biegłego z zakresu księgowości. Zgromadzone dokumenty nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności. Tym samym stanowią wiarygodne źródło dowodowe. Oceniając dowód z opinii biegłego Sąd w pełni uznał wartość dowodową opinii biegłego, dzieląc - jako przekonujące - wnioski wypływające z ich treści. W ocenie Sądu opinie te (podstawowa oraz uzupełniająca) są rzetelne i nie zawierają braków. Zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot. Opinia podstawowa i uzupełniająca zostały przekonująco uzasadnione, nie zawierają sprzeczności ani uchybień, które pozbawiałyby je wartości dowodowej, dlatego też w ocenie Sądu zasługiwała ona na to by stać się podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Stosownie zaś do treści art.108 ust. 1 ww. ustawy jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

W niniejszej sprawie decydujące znacznie dla rozstrzygnięcia sporu miała kwestia, czy organ rentowy dokonał prawidłowego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni przysługującej jej na dzień 1 sierpnia 2013 r. Okoliczność ta miała bowiem decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia , czy kwota emerytury ustalona w treści zaskarżonej decyzji jest prawidłowa.

W tym miejscu podkreślić należy ,że na mocy decyzji z dnia 17 września 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał D. B. (1) emeryturę wcześniejszą od 1 września 2008 r. Decyzją zaś z dnia 13 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał D. B. (2) emeryturę od dnia 1 sierpnia 2013 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek , przy czym ustalając jej wartość pomniejszył ją o kwotę pobranych uprzednio przez nią emerytur wcześniejszych.

Sąd mając zatem na względzie wszechstronne zbadanie sprawy powołał biegłego ds. rachunkowości celem wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawczyni.

Zgodnie z zobowiązaniem Sądu biegły dokonał stosownego wyliczenia wartości składników niezbędnych do wyliczenia świadczenia wnioskodawczyni na dzień 1 sierpnia 2013 r. Obliczenia dokonane przez biegłego potwierdziły prawidłowość działań organu rentowego w szczególności zarówno , co do wyliczenia kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego, jak i kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji. Co jednak istotne, organ rentowy ustalając, decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r., wartość emerytury wnioskodawczyni na dzień 1 sierpnia 2013 r. nie pomniejszył jej o kwotę pobranych uprzednio przez wnioskodawczynię emerytur wcześniejszych. Z całą zaś pewnością organ rentowy nie mógł doliczyć do wskazanych wartości kwot pobranych uprzednio przez wnioskodawczynię emerytur wcześniejszych , gdyż stwarzałoby to nieuzasadnioną korzyść po jej stronie. Nie ulega tym samym wątpliwości, że działania organu rentowego były zgodne z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. , a nadto znajdują one oparcie w przepisach , które weszły w życie już po dacie wydania zaskarżonej decyzji (art.194 i oraz art.194 j ww. ustawy).

Na marginesie Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć, że stosownie do obowiązujących przepisów kolejnym waloryzacjaom podlega jedynie kwota emerytury ustalona na dzień 1 sierpnia 2013 r. , a nie zaś składniki , które służyły do wyliczenia jej wartości.

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

5 VII 2021 roku.

S.B.